



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ  
Рев 2843/05  
14.02.2006. година  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Звездане Лутовац и Слободана Дражића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене ББ, коју заступа БВ, адвокат, ради поништаја уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 890/05 од 28.4.2005. године, у седници већа одржаној 14.2.2006. године, донео је

## ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 890/05 од 28.4.2005. године.

## Образложење

Пресудом Општинског суда у Нишу П. 5767/03 од 16.11.2004. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је ништав уговор о доживотном издржавању Р. 465/02 од 7.6.2002. године, закључен између сада пок. ПП, као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања, што је тужена дужна да призна. У ставу другом изреке пресуде одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу где је тражио да се утврди ништавост права уписа и коришћења гробног места парцеле аа на новом нишком гробљу, на име тужене, док је у ставу трећем изреке пресуде тужена обавезана да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 65.090,00 динара у законском року.

Решавајући о жалби тужене изјављеној против те пресуде, Окружни суд у Нишу је пресудом Гж. 890/05 од 28.4.2005. године у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке, док је у ставу другом изреке пресуде одбио као неоснован захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади трошкове парничног поступка у виду издатака које је имао за састав, одговор на жалбу од стране адвоката.

Против те пресуде Окружног суда у Нишу у ставу првом изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр. 35/91 и "Службени лист СРЈ" бр. 3/02) у вези члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни осталих битних повреда одредаба парничног поступка на које ревизија указује, а које би се свеле на битне повреде из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, јер су нижестепени судови о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку у овој парници дали довољно јасне, потпуне и правилне разлоге сагласне стању у списима и резултату изведених доказа. Нема ни других недостатака због којих се побијана пресуда не би могла правилно и законито испитати.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, спорни уговор о доживотном издржавању тужена, као давалац доживотног издржавања, закључила је са својом мајком ПП пет месеци и осам дана пре њене смрти. Тужилац је унук пок. ПП, по умрлом сину ПП1, који је умро девет месеци пре њене смрти. За време његовог живота он се заједно са туженом старао о мајци, заједно су је посећивали, водили код лекара и бринули о њеном лечењу. Смрћу тужиочевог оца захладнили су се односи између његове породице и тужене, а тужиоцу није било познато да је тужена закључила спорни уговор са пок. ПП све до покретања оставинског поступка иза њене смрти. У тренутку смрти пок. ПП је била стара 7\_ године. Дуже времена пре тога боловала од тешких обољења, као што су повећање крвног притиска са увећањем срца, имала је дуготрајно стање патње срчаног мишића, због чега јој је уграђен пејсмејкер, затим је боловала од рака десне дојке која је одстрањена \_\_. године са поновном појавом \_\_. године, последицама можданог удара од \_\_. године, рака материчне слузокоже утврђеног \_\_. године и дуготрајно запаљења слузокоже јучне кесе. Због таквих обољења, према налазу и мишљењу вештака специјалисте за судску медицину, за тужену је у време закључења спорног уговора смрт њене мајке била извеснија и блискија него да од наведених обољења није ни боловала. Ово тим пре, што је по професији медицинска сестра те као здравствени радник знала да је њена мајка била тешко болесна и пре закључења тог уговора.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према члану 385. став 3. ЗПП ревизијом не може побијати, нижестепени судови су и по становишту Врховног суда основано закључили да због болести и старости пок. ПП као примаоца издржавања, спорни уговор није представљао никакву неизвесност за тужену, те су правилно применили материјално право (одредбу члана 203. став 1. Закона о наслеђивању), када су усвојили тужбени захтев и утврдили ништавост спорног уговора.

Неосновано је и без утицаја на законитост побијане пресуде указивање у ревизији тужене да је права поља пок. ПП била да се закључи спорни уговор о доживотном издржавању, јер да би суд поништио уговор о доживотном издржавању сходно одредби члана 203. Закона о наслеђивању битно је утврђење чињенице да је давалац издржавања био свестан да нема неизвесности, већ да ће прималац издржавања ускоро умрети, после закључења уговора. Ценећи све околности наведеног случаја, нижестепени судови су правилно закључили да за тужену није било неизвесности да ће њена мајка после закључења спорног уговора ускоро умрети.

Остале наводе ревизије у којима се на посредан или непосредан начин оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати.

На основу напред изложеног, а применом члана 393. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ